

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

Övers. för kännedom
Högsta domstolen
Stockholm i Högsta domstolens
kansli 1992-02-04
I tjänsten:

[Signature]

Högsta domstolen

L. M. Larsson
Övers. för kännedom
Gunn-Edo Elliot
Stockholm i Högsta domstolens
kansli 92/009
I tjänsten:

[Signature]

(lex)

HÖGSTA DOMSTOLEN
Ink. 1992-01-31
Dnr T 409/91
Aktbil. nr 8

Mål nr T 409/91

Sedan Högsta domstolen berett konkursförvaltarkollegiernas förening tillfälle att avge yttrande i rubricerade mål, får föreningen lämna nedanstående synpunkter.

Avvisningsyrkandet

Talan om skadestånd gentemot förvaltare och som inte grundas på brott skall föras genom klander av förvaltarens slutredovisning.

Förvaltarens slutredovisning får klandras av tillsynsmyndigheten.

Det kan vara tveksamt om tillsynsmyndigheten på grund härav generellt har rätt att föra talan mot förvaltaren om skadestånd på grund av förhållanden, som inte direkt hänför sig till slutredovisningen. Målet angår emellertid förhållande som har nära anknytning till slutredovisningen. Något hinder mot att saken prövas på talan av tillsynsmyndigheten kan därför knappast anses föreligga. Föreningen anser dessutom att det är önskvärt att frågan materiellt prövas av Högsta domstolen.

För i delgivningsförteckning:

III 29/55

För i delgivningsförteckning:

III : 24/19

Saken

Talan avser skyldighet för förvaltaren att ersätta borgenärerna och konkursboet den ränta som skulle ha upplupit på förvaltarens arvode, under tiden från det att slutredovisning avgavs och till dess att rättsens beslut om fastställande av förvaltararvodet vunnit laga kraft.

I revisionsinlagan anges visserligen att tvist inte längre råder om tidpunkten för rätten att lyfta arvode. Föreningen anser emellertid att det vore önskvärt med ett klargörande uttalande från Högsta domstolen i detta avseende.

Enligt 16 kap 4 § KL gäller att beslut avseende arvode eller kostnadsersättning till förvaltare går i verkställighet först sedan det vunnit laga kraft. I förarbetena (propositionen sid 404 f) diskuteras huvudsakligen frågan om beslutet skall gå i verkställighet omedelbart eller först sedan det vunnit laga kraft. Vad som avses med uttrycket verkställighet framgår inte helt klart. Osäkerheten härom förstärks ytterligare av stadgandet i 14 kap 13 § som anger att förvaltaren, under förvaltningens gång, får ur konkursboet ta ut medel för att betala de kostnader uppdraget medför.

13 kap 2 § innehåller bestämmelser om när slutredovisning skall avgas. Härav framgår att sådan redovisning alltid skall avgas när förvaltaren har avslutat sitt arbete. Av bestämmelserna i 14 kap framgår att konkursdomstolen i alla sådana fall skall besluta om arvode till förvaltaren. Inte i något fall avgas slutredovisning efter det att arvode bestämts. Härvid bortses från de speciella reglerna om förskottsarvode.

14 kap 11 § KL stadgar att förvaltaren inte får lyfta arvode förrän han avgivit slutredovisning. Mot bakgrund av

vad som nyss sagts framstår detta stadgande som helt meningslöst, om bestämmelsen i 16 kap 4 § skall tolkas så, att arvode inte får lyftas förrän beslutet härom vunnit laga kraft.

I alla andra fall där en syssloman avger redovisning och tillgodogör sig arvode, är han berättigad att lyfta detta i samband med att slutredovisning avges. Även här har den, till vilken slutredovisningen riktas, rätt att klandra slutredovisningen och arvodet. Skillnaden mellan sysslomän i andra förhållanden och en konkursförvaltare är att konkursförvaltarens arvode automatiskt prövas av domstolen.

Enligt föreningens uppfattning finns det inget skäl till att konkursförvaltaren inte skulle få lyfta sitt arvode i samband med att han avger slutredovisning.

Föreningen har sig bekant att förvaltare i allmänhet bokför arvodet som intäkt för förvaltaren när slutredovisningen avges. Föreningen har ingen säker kännedom om huruvida detta innebär att en majoritet av förvaltarna samtidigt lyfter arvodet, eller om detta får anstå tills arvodesbeslutet vunnit laga kraft.

Föreningen anser att rättsläget är oklart och att det i vart fall inte kan anses vara en skadeståndsgrundande oaktsamhet från förvaltaren att lyfta arvodet i samband med slutredovisningens avgivande. Det åligger naturligtvis förvaltaren i det fall, då arvodet nedsättes, återbära överskjutande arvodesbelopp jämte ränta till konkursboet.

Föreningen anser också att det är en olycklig ordning att i varje konkurs, där utdelning förekommer, utdelningsförslaget måste göras om efter det att det har fastställts, på grund av att bankränta upplupit på sådana medel som innestår i konkursboet för att täcka förvaltarens arvode och som alltså inte kan fördelas enligt 11 kap 13 § KL.

Utdelningsförfarandet blir därigenom avsevärt mera tungrott än vad lagstiftaren torde ha avsett.

Föreningen anser därför sammanfattningsvis att det saknas grund för att förplikta förvaltaren att ersätta konkursboet den ränta som belöper på förvaltarens arvode för tiden från det att slutredovisningen framlagts till dess utdelningsförslaget och arvodesbeslutet vinner laga kraft.

Stockholm den 20 januari 1992

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

genom

Rolf B. Åbjörnsson

Christer Pripp